Când eu privesc la crucea grea

1

Când eu privesc la crucea grea
Pe careal slavei Prinţ muri,
În praf arunc mândria mea,
Doar jertfa Lui voi preţui.

Când eu privesc la crucea grea

2

Eu nu aş vrea să mă
mândresc
Decât cu jertfa lui Hristos,
Pe crucea Lui să răstignesc
Tot ce e vechi şi păcătos.

Când eu privesc la crucea grea

3

Văd mâna Lui şi mie deajuns,
Văd ochii Săi de lacrimi plini;
Eu sunt pironul cea străpuns,
Eu sunt cununa cea de spini.

Când eu privesc la crucea grea

4

Orice laş da nar fi deajuns
Să răsplătesc iubirea Sa;
Ceam mai de preţ eu lam
adus;
„Primeşte, Doamne, viaţa
mea!“

